

בית המשפט המוהו בירושלים
אוצרו: א. סימן סhor בע"מ
ת"ץ-01-16
סוג עניין: תובענית ייצוגית פלוי חוק להגנת העורך
תאריך פתיחה: 24 ינואר 2016
רמת חישוק: מוחלט לעבר

תקנות חובענות ייצוגיות, תש"ע-2010

טופס 3

(תקנה 19)

הודעה למנהל בית המשפט¹

לכבוד

מנהל בתי המשפט

הדריך: הודעה לפי חוק חובענות ייצוגיות

בית המשפט המוהו בירושלים
24-01-2016
פ.ש. קבל / ג'גד
חתימה: _____ (114)

מספר תיק:

כchip מפט: מוחוי ירושלים

שמות הצדדים: 1. אסרף ג'אן באמצעות ב"כ עו"ד ניזאר טנוס

.2. באמצעות ב"כ

.3. באמצעות ב"כ

נגד

א סימן סhor בע"מ באמצעות ב"כ

פרט המודיע:

שם: עו"ד ניזאר טנוס

כתובת: רחוב חובבי ציון 21, ירושלים

תקיר בחלין: חובב נתבע ב"כ תובע ב"כ נתבע חבר קבוצה אחר
זאת הורעה על :

הוגש בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק: הגדרת הקבוצה לפי הבקשה: כלל לקוחות המשכבה; מועד הגשת הבקשה: 21/01/2016; שאלות של עבירה או משפט המשותפה ל_kvוצה לפי הבקשה: האם הופר החובענית; המבוקש: כספי/עשה; הסכום או השווי המשוערים של תביעותם של כל הנמנים עם הקבוצה: 5,157,600 ש"ח. [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית משפט להחרור צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק:
ההחלטה בית משפט בראב אישור חובענית ייצוגית או בדבר דחיה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): כלל לקוחות המשכבה;UILות החובענית והשאלות של עבירה או משפט המשותפה ל_kvוצה לפי סעיף 14(א)(3): האם הופר התקנות; הסדרים הגוחבים: כספי/עשה [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי חובב מייצג או בא כוח מייצג במקום חובב מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ר)(1) לחוק;

לא הוגש לבית המשפט, בה厚厚的 התקופה שקבע, בקשה למינוי חובב מייצג או בא כוח מייצג במקומות כל החובענים המייצגים או כל בא כוחם המייצגים בחובענית ייצוגית אשר בית המשפט אישר את הסתלקותם או מצא שנבער מהם להמשך בתפקידים לפי סעיף 16(ר)(2) לחוק;

הוגש בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;
 החלטת בית משפט בכל הנוגע להסדר פשרה לפי סעיף 19 לחוק;

אחר:

להורעה זו מצורפים המסמכים הלאה:

¹ פורסם ק"ת ח"ע מס' 591 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

בבית המשפט המחויז ירושלים

בגינוי שבין :

אסרף ג'און, ת.ז מס' 314600453

ע"י ב"כ עוזד ניזאר טנוס ואחר'

טנוס עורבי דין – חברת עורבי דין

מרחוב חובבי ציון 21, ירושלים, 922225

טלפון : 02-6274904 , פקס : 02-6257161

דו"ל : tannous.n@gmail.com

התובעת

נ ג ז

א. סיימן סחר בע"מ, ח.פ : 511120321

מרחוב הסדרניות 10

הרצליה

הנתבעת

תובענה ייצוגית

בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006

א. הפן העובדתי :

1. הנתבעת הינה אשה נשואה ותושבת העיר ירושלים ; הנתבעת תהיה מיוצגת לצורך תובענה ובקשה זו ע"י ב"כ הניל ואשר כתובתו לצורך המצאת כתבי-דין הנה ממזוון לעיל.

2. הנתבעת, חברת א. סיימן סחר בע"מ (להלן: "הנתבעת") הינה יבאנית מותני מזון איכוטיים ונחשבת לאחת חברות תשיוק, הייבוא, המשחר וההפצה הכלולות בישראל. הנתבעת

משווקת את מוצריה בפריסה ארצית ברשותות הקמעונאות הגדלות במשק וכן למכولات השכונותיות.

3. ניתן להתרשם מעוצמת פעילותה העסקית של הנتابעת מאתר WWW.SEYMAN.CO.IL

4. בין מכלול המוצרים אותו משווקת הנتابעת, נמצאים גם המוצרים מושא בקשה האישור "معدן תות שדה" (מוצר מס' 1) ו- "معدן פטל" (מוצר מס' 2)

5. התובעת מצינית כי היא רוכשת ממוצרי הנتابעת תוך שהיא משתמשת על שם המוצר המופיע על גבי התווית, כמו כן, תוך חסתמאות על האיזורים המופיעים על גבי המוצרים, כאשר לתומה חשבה וסבירה כי המדבר במוצר המכיל 100 אחוז פרי (כמפורט על גבי תווית המוצרים), כאשר בפועל התובעת רוכשת למעשה מוצר שהוא תרכובת של כמה וכמה פירות ומיצוי פירות, ועוד שלל מרכיבים נחוצים.

6. התובעת מצינית כי היא סבירה כי היא רוכשת מוצר המכונה "معدן תות שדה" ו- "معدן פטל", מוצרים אשר אמורים להכיל אך ורק תות שדה ו- פטל, אולם מבדיקה שערכה התובעת, נתודע לה כי במוצרים מושא בקשה האישור ישנים פירות רבים אחרים אשר התובעת אינה חפזה ולא הייתה חפזה ברכישתם.

7. לדוגמה, למען הבהירה, נציין את מרכיבי המוצרים מושא בקשה האישור.

א. מוצר מס' 1: מעדן תות שדה:

1. מכיל תות שדה, מיץ תפוז מרוכז, מיץ ענבים או מיץ תמרים, מיץ לימון.

ב. מוצר מס' 2: מעדן פטל:

1. מכיל פטל אדום, מיץ תפוז מרוכז ומיץ לימון

8. התובעת מצינית כי היא רוכשת ממוצריו הנتابעת תוך אמונה שלמה כי הינה קונה מוצריהם מהמין פרי אחד ולא מכלול סוגי פרי ועוד חומרים כאלו ואחרים שאינם עמדים בחרואות התקנים והחוקים אשר יפורטו מייד.

9. התובעת מצינית כי בקשה האישור נסמכת על כך שהנתבעת מחויבת לפעול לפי הדיניס חמפורטים להלן, ואשר אליהם תפנה התובעת בעת פירוט עילות התביעה.

10. התובעת מצינית כי הנتابעת בחרה להפר את הוראות תקן ישראלי رسمي 34: ריביות, מרמלדות, קרישים, קונפיטורות ופובידל (להלן: "תקן 34") והוראות צו הגנת הצרכן (סימון ואירזה של מוצר מזון) התשנ"ט 1998 (להלן: "צו הגנת הצרכן"), ותקן ישראלי رسمي 1145- סימון מוצר מזון ארוז מראש (להלן: "תקן 1145").

11. צו הגנת הצרכן קבוע כלהלן:

סעיף 2(ב):

מוצר מזון מן המפורטים בטור א' בתוספת, יסומן גם כمفורת בתקן שבטור ב' לצדיו לפי הטעיפים או סעיפים המשנה, היישימים לפי העניין של אותו תקן, כمفורת בטור ג' לצדיו.

סעיף 2(ג):

מוצר מזון לא יסומן בשם או בינוי כאמור בטור א' לתוספת או בשם או בינוי דומים, אלא אם כן מתקיים בו אלה:

- (1) הוראות התקיאור שבסעיפים או בסעיפים המשנה, היישימים לפי העניין, בטור ד' לתוספת של התקן היישראלי חמפורט בטור ב' לצדיו;
- (2) הוראות המשקל לאחר סינוון כمفורת בטור ה' לצדיו.

טור א'	טור ב'	טור ג'	טור ד'	טור ה'
מוצר המזון, שמו או כינוי	שם התקן הישראלי ומספרו סימן	סעיפים או סעיף משנה בתקן לעניין סימן	סעיפים או סעיף משנה בתקן לעניין סימן	סימן תיקואר משמעות סימן
פירוט ויורקות שמורות				
	ת"י - 34 - מן המוצר ריביות, מרמלדות, ריביה, פובידל, קונפיטורה, ריביה, מרמלדה, קריש, מעדן פרי-פובידל - הכל בצעין הפיירות, הרבה מעורכת	ת"י - 104 - מן המוצר ותייאור; - 107 - - 204.3 - המשקל חנקן למעשה. סימון;	- 104 - ריביות, מרמלדות, קרישים, קונפיטורות ופובידל - אב התשנ"ג(אוגוסט (1993)	מן פרי; ותיאור; - 105 - חומר מזען; - 106 - תוספות; - 201 - דרישות כלויות; - - 202 - - 203 - תכלית הפרי;

	תכולת כל המוצאים הנמצאים: 205 - זיהוי הפרי.	
--	---	--

12. דהיינו, סימנו המוצרים מושא בבקשת אישור יסומו בהתאם להוראות סעיף 104 ו- סעיף 107 לתקן 34.

13. מהאמור לעיל, נהייר כי על מנת שהמוצרים מושא בבקשת אישור יוכל לזכות בשם מעון פרי X (מין הפרי), הרוי שעל המוצר להכיל אץ וرك את סוג הפרי בלבד אותו מוצר נשא את שמו.

14. קרי, באם המוצר נקרא מעון פטל, הרוי שמרכיבי המוצר יכולים אץ וرك את הפרי (כהגדתו בסעיף 104.1 לתקן 34) ולא שום פרי אחר או מוצר שיוצר מכל פרי אחר.

15. ובאם המוצר נקרא מעון תות שדה, הרוי שמרכיבי המוצר יכולים אץ וرك את הפרי תות שדה (כהגדתו בסעיף 104.1 לתקן 34) ולא שום פרי אחר או מוצר שיוצר מכל פרי אחר.

16. הנتابעת בבקשת אישור דנו, החלטה ביודען או במחדר להטעות את התובעת ואת קחלה הרכנים עת קראה למוצרים מושא בבקשת אישור בשמות וכינויים אשר אינם תואמים את הוראות תקן 34, הוראות צו הגנת הרכנן ולתקן 1145.

17. דהיינו, היה על הנتابעת לכנות את המוצר מס' 1 לבקשת אישור: מעון תות שדה, עגבבים, תמרים ולימון.

18. ועל המוצר מס' 2 לבקשת אישור: מעון פטל ולימון.

19. אין עורין כי הנتابעת החלטה לכנות את המוצרים מושא בבקשת אישור בשמות המטעים בהם בחרה וזאת על מנת לה יתרו מטעות על החברות המתחרות וליחס למוצריה סגולות ופן אוטקרטיבי לצרכן.

20. מדובר כאן בניסיון בויטה של הנتابעת לחסוך בעליות תוק מתן כינוי שם למוצריה שאינו תואם את תכולת המוצרים. הנتابעת עשו שימוש בחומרים זולים (רכז פירות) המעורבבים עם פרי, והמשמעות לכך היא שיווק מוצר נחות מהמושחר על גבי אריזות המוצרים.

21. הפירה נוספת המבעת על ידי הנتابעת הינה כי הנتابעת אינה מעינית על גבי תוכית המוצרים את אחוזה חרכיביים המצוויים בוצרים, וזאת בגין מוחלט להוראות תקן ישראלי רשמי 1145- סימון מוצרי מזון ארוֹז מראש (להלן: "תקן 1145").

22. בהתאם לסעיף 8.3 לתקן 1145 על הנتابעת לציין בראשית המרכיבים את אחוז הרכיב הכלול בשם המוצר בראשית הרכיבים.

23. סעיף 8.3 לתקן 1145 קובע כדלקמן:

תכלות הרכיב תסומן כמפורט להלן:

8.3.1- תכלות הרכיב באחוזים למאה, תסומן באחד תמקרים תالה:

8.3.1.1- כאשר הרכיב צוין בשם של מוצר מזון או כאשר שם מוצר מזון מתקשר בדרך כלל בעייניו לצרכן לרופיב.

24. ברי, הוראות סעיף 8.3 לתקן 1145 מחייבות את הנتابעת לציין על גבי המוצרים מושא בקשה האישור את אחוז רכיבי הפרי.

25. כך למשל, בעניינו מוצר מס' 1: מעדן תות שדה: על הנتابעת היה לציין את אחוז מרכיב פרי התות שדה במוצר.

26. וב униינו מוצר מס' 2: מעדן פטל: על הנتابעת היה לציין את אחוז מרכיב פרי הפטל במוצר.

27. התובעת מצינית כי היא ושאר הצרכנים סוברים כי מדובר במוצרים אשר בהתאם לשם ואירועים המופיעים על התווית, מכילים 100 % פרי המוצחר על גבי הארץ, וכי הכוונה היא לפחות חנכל בשם המוצר ולא בפרי ו/או חומרים אחרים, אשר אין בין המוצר לביןם קשר.

28. התובעת מצינית כי הנتابעת הפרה את ההוראות הנ"ל בזורה ברורה.

29. התובעת מצינית כי לאור ההתנהגות המתווארת לעיל של הנتابעת כמה לבקשת זכות תביעה נגד הנتابעת, מכוח עילות אלה:

- ✓ עולות הרשות ממכוח סעיפים 35-36 לפקודת הנזיקין
- ✓ פגעה באוטונומיה הצרכנית
- ✓ הפרת חובת ההגינות ותום הלב לפי דין החוזים
- ✓ הטעה מכוח סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן

- עשיית עשור ולא במשפט
- חפרת חובה חוקקה, עם כל המשטמע לכך בהתאם למפורט בהמשך

ב. עלות התביעה :

(1) חפרת חובה חוקקה ע"פ סעיף 63 לפקחת הנזיקין [נוסף חדש]:

30. התובעת מצינית כי פועלת הנתבעת ו/או מחדליה, בכל מה שתואר לעיל, עולה כדי חפרת חובה חוקקה,علاה מכוח סעיף 63 לפקdot הנזיקין, אשר קובע כהיא לישנא:

"מفرد חובה חוקקה הוא מי שאינו מקיים חובה ממוטלת עליו על פי כל חיקוק — למעט פקודה זו — וທיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, ותחפרה גרמה לאותו אדם נזק מסווג או מטיבעו של הנזק שלאיו נקבעו החקוק; אולם אין האדם האחראי זכאי בשל החפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו."

31. לעניין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסווג או חגדר שעם נמה אותו פלוני.

32. בפסקה פורטו היסודות הנדרשים לצורך קיומן עלות חפרת חובה חוקקה, והם הוגדרו ל 5 יסודות שיש בהתקיימותם כדי להוכיח את קיומן העולה:

קיום חובה ממוטלת על המזיך מכוח חיקוק:

ברור מآلוי כרי הנתבעת מחויבת לשוק את מוצריה בהתאם לתקן 34, צו הגנת הצרכן ותקן 1145 על כל המשטמע לכך. על הנתבעת לשוק את מוצריה כאשר הינים נושאים את הכספי הנכון בהתאם להוראות תקן 34, צו הגנת הצרכן ותקן 1145.

הчикוק נועד לטובתו של חניות:

אין כל ספק כלל וכי חיקוק נועד לשמירה על זכותו של הצרכן לרכוש את המוצר בו הוא חף ולא לגרום לצרכן לרכוש מוצרים אשר אינם עונים לצרכיו.

המוציא הפר את החובה המוטלת עליו:

הוכח מעל לכל ספק כי הנتابעת הפירה את הוראות תקן 34, צו הגנת הצרכן ותקן 1145 כפי שניתנו להראות מחייבים המצוופים לבקשה זו.

ההפרה גורמת לנזוק נזק:

בעקבות מחדרי הנتابעת כפי שתוארו לעיל וכפי שהוכחו מהצטנומים המצוופים לבקשה זו, לבקשת נגרם נזק רב. התובעת, בעקבות הפרות הנتابעת, ובשל הספק הרב אשר התעורר בלביה, נאלצה לותר על התעוגן של צדricht מוצר או, התובעת, אינה יודעת את טיב איכותו, וכל זה בשל הפרת הוראות ברורות כבדיע על ידי הנتابעת.

הנזק אשר גורם הוא מסוג הנזקים אליו נתכוו החקיקות:

מטרות הוראות תקן 34, צו הגנת הצרכן ותקן 1145 כה ברורות, וכן עוררין כי מטרת התקנות תקנות אלו הינה למנוע מהתובעת ומכל חבר קבוצה אשר ייגרם נדרש בהליך דין, רכישת מוצרים אשר אין ביכולת לדעת מה הוא טיבם וזאת בשל העובדה כי המוצרים משוקים על ידי הנتابעת בניגוד מוחלט להוראות הדינים החקלאים עליה.

33. התובעת מצינית כי עינינו הראות כי הנتابעת הפירה את הוראות "תקן 34 וצו הגנת הצרכן, ותקן 1145".

(2) עילית תביעה מכוח עולת רשות:

34. סעיף 35 לפקודת חניין (נוסח חדש), קבוע כדלקמן :

רשות:

"עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותו נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותו נסיבות, או שבסמלח יד פלוני לא השתמש במימונות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשר לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נוקט באותו נסיבות — חרוי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותו נסיבות חובה שלא נהוג כפי שנרג, חרוי זו רשות, והגולם ברשותו נזק לוולתו עושה עולה."

35. הנتابעת חבה כלפי התובעת ויתר חברי הקבוצה בחובת זהירות מושגית ו konkretit. הנتابעת הינה חובת זהירות זו ונגרמת לבקשת וליתר חברי הקבוצה נזק כלכלי.

36. אין כל ספק כי הנتابעת, בזוללה ובמחדריה לא מילאה את חובת זהירותה המוטלת עליה.

(3) נזק לאוטונומיה הרכנית :

37. הפגיעה באוטונומיה של הרכן בגין "הטעיה צרכנית" שמשמעותה היא שלילת כוח הבחירה של הנפגע בשל הטעה, או בשל אי גלוי עניין מהותי הרלבנטי לעסקה- מוכרת כיום בפסקת בית משפט זה בראש-נזק, המקים עילת תביעה, לרבות בהליך ייצוגי.

ראה ע"א 8037/06 בעניין שי ברזילי ואח' נ' פריניר (חds 1987) בע"מ – פורסם ב公报 (להלן ("פריניר").

38. כבוד השופט חיות הגדרה את עניין האוטונומיה הרכנית כדלקמן:

"ראש הנזק הנتابע בעניינו נזק לא ממוני מסווג פגיעה באוטונומיה ... חריזונליות שהנחו בהקשר זה את בית המשפט בעניין דעה ובעניינים אחרים הנוגעים לרשנות רפואית ישימים בה במידה גס לגבי פגיעה באוטונומיה הנגרמת כתוצאה מעולה צרכנית שמבצע עסק המיטה את הרכן. אכן, בא היגייני עצמו טמונה שלילת כוח הבחירה מן הרכן".

ראה ע"א 10085/08 תנובה נ' ראבי טופיק, פ"ד נו 04) עמ' 682 (להלן : "ראבי").

39. במסגרת בירור עילה זו, ניתן להכיר בחוקה עובדתית שלפיה אדם, שנגעה האוטונומיה שלו, חש רגשות של כאס, תסכל ועלבו בעקבות התנהגוותו של המזיק, שבעתינו הוא יהיה וכי לפיזי-ו-הנטל לסתור את החזקה מוטל על כתפי המועל.

ראה בעניין "פריניר" ו "ראבי" לעיל

40. התובעת מצינית כי הנتابעת פגעה ורמסה את זכותה לאכול ולknoot את המוצרים שהיא חפעה בהם, ולא מוצרים אשר בין שם והתייאר כפי שמופיע באירורים על גבי המוצר לבין שם המוצרים ואי-כך אין שום קשר, וכל הרוכש את המוצרים למשה מקבל מוצרים שונים ממה שהתקכו לרכוש.

(4) הטעה לפי סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן התשמ"א - 1981:

41. תכלייתו של החוק הוא להגן על הצרכן, ובין היתר על ידי מניעת הטעה הצריכים, וכן לגרום לבתי עסק להביא לידיית הצרכן מידע מלא אודות המוצר הנרכש; התובעת מצינית כי כמה לה עילת וביטה אישית בין היתר, מכוח עולות החטעה ומסגרת הנורמטיבית של עילת החטעה, כפי שנקבעה ברא"א 2837/98 ארד ני בזק, פ"ד נד (1) 600, 607 כדלקמן:

"**הטעה היא חטורה כזבת.** הטעיה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים האמורים (או חומוסטוריים) לבין המציאות; הטעה יכולה ללבוש שתי צורות: האחת, הטעה במעשה על דרך של מגוון שווא הכלול פרטיהם שאינם תואמים את המציאות; והשנייה, הטעה במחדל, קרי: אי גילוי פרטיים מקומם שיש חובה לכלותם".

42. חוק הגנת הצרכן בא להשליט נורמות תנתנות המיטילות על "עובד" חובות מוגברות ביחסיו עם ה"צרכן", ולבבו כללי משחק הוגנים אשר ימנעו מן העוסק לנצל את מעמדו הכלכלי העדיף על מנת להתעשר על חשבונו הצרכן. בכך קובע החוק שורה של חובות ואיסורים, שמטרתם למנוע הטעיה הצרכן, להביא לידייתו מידע מלא ככל האפשר על טיב העסקה שהוא עומד לעשות ולתת לו את הכלים למש את זכויותיו (ראה: דברי בכ' השופט ט' שטרסברג-כהן בע"א 598, 584/97 ברזני ג. בזק חברה ישראלית לתקשות בע"מ, פ"ד נה (4), ודברי בכ' השופט מ. חיון בדנ"א 5712/01 ברזני ג. בזק חברה ישראלית לתקשות בע"מ, תק-על (1) 847).

43. חוק הגנת הצרכן חל ביחסים שבין "עובד" לבין "צרכן", "עובד" מוגדר בסעיף 1 לחוק כ"מי שמוכר כס או נותן שירות דורך עיסוק, כולל יצורו", הגדרה זו כוללת את התובעת והנתבעת, ואין מחלוקת על כך. "צרכן" מוגדר בסעיף 1 לחוק כ"מי שknows כס או מקבל שירות מעסוק במהלך עיסוקו לשימושו העיקרי אישי, ביתוי או משפחתי". הגדרה זו, כאמור לעיל, מוציאה מתחולתה משתמש בנקס, שלא רכש אותו, וכן לקוחות מסוימים ועסקים. אך אין מניעה שלקוחות מסווג זה יכולו בתובענה מכוח עילות תביעה אחרת, כמו הטעה לפי חוק החוזים, מגוון רשלני או עשיית עשור ולא במשפט (ראה סעיף 12 לעיל).

44. סעיף 31(א) לחוק הגנת הצרכן קובע: "דין מעשה או מחדל בנגדו לפרק ב', כי או כי דין עוללה לפי פקודת הנזקון [נוסח חדש]". סעיף 31(א1) קובע: "הזכות לسعدים בשל עוללה כאמור נתונה לצרכן שנפגע מהעולה...". לאור הוראות אלו, נפסק בדעתו הנוסף בעניין ברזני הנייל כי הטעיה צרכן היא עוללה נזקית, שחלים עליה עיקרי היסוד והדוקטוריות שבפקודת הנזקון,

כולל אלו הנוגעת לקשר הסיבתי ולהיקף הפיזי לאור סעיפים 64 ו- 76 לפקודה (ראה פסק הדין בדעת הרוב מפי כב' השופט מ. חшин, פסקאות 11, 31-36).

45. הטעיה לפי סעיף 2 לחוק איננה עולה תוציאתי, אלא עולה התנהגותית: העולה קיימת אם עשה מעשה או מחדל "העלול להטעות", גם אם לאaira העזה הטעיה בפועל, ולא נגרם כל נזק (דנ"א 01/5712 הנ"ל, פסקה 10 לפסק דין של כב' השופט מ. חшин, ופסקה 7 לפסק דין של כב' השופט ט' שטרסברג-כהן). כך גם נפסק לגבי סעיף 3 לחוק הבנקאות (שירות לקוחות), התשס"א-1981, שנוסחו זהה לסעיף 2 לחוק הגנת הצרכן בע"א 1304/91 טפוחות נ' ליפורט, פ"ד מז(3) 309, בעמ' 326-327 (מפי כב' הנשיא מ. שмагר שנותר בדעת מיעוט, אך לא בסוגיה זו).

46. תכליות איסור הטעיה שבחוק הגנת הצרכן נקבעה בע"א 10626/05 אביב שירותים משפטיים בע"מ נ' בנק הפלילים בע"מ (פורסם ב公报) "תכליות האיסור על הטעיה היא להבטיח את יכולתו של ציירן להתקשרותו ולעוזר לו אופן מיוחד". בכך להימנע מהטעיה הצרכן, חייב העוסק לוודא כי החיבור בפניו את כל המידע המצו依 בידיו, כך שתובעתו יכולתו לצרוך באופן התואם למציאותו, לצרכיו ולרצונותיו. לעניינו, הדברים מדברים בעד עצם. מעשי ומחדרי הנتابעת גורמים לצרכן לעבור מוצר לקוי. זו בודאי אינה צריכה הניתנת ומחושבת.

47. התובעת מצינית כי סעיף 2 קובע מספר פעולות אפשריות שהATABעת תמנה את אלה אשר הנتابעת הפירה ובכך היא ביצעה את עולמת הטעיה:

- (1) הטעיב, המהות, הנסיבות והסוג של נכס או שירות;
- (4) השימוש שנייתן לעשות בנכס או בשירות, התועלות שניתן להפיק מהם והשיכונים הכרוכיים בתוכן;
- (11) מתאמתו של הנכס או השירות לתיקן, למפרט או לדגש;
- (ב) לא ימכור עסק, לא יביא ולא יחזק לערכיו מסחר נכס שיש בו הטעיה ולא ישמש בנכס כאמור למן שירות;

48. עניינו הראות כי התנהגות הנتابעת נוגדת את האמור בסעיף 2 לחוק הגנת הצרכן.

49. התובעת מצינית כי הנتابעת הפירה גם את הוראות סעיף 4 ליהוק הגנת הצרכן."

(5) עשיית עשור ולא במשפט:

50. סעיף 1 לחוק עשיית עשור ולא במשפט והתשלי"ט – 1979 קובע באופן הבא:

"מי שקיבל שלא על פי זכויות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שפאו לו מאמם אחר (להלן - המזוכה), חייב להסביר למזוכה את הזכיה, ואט השבט בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלים לו את שווייה."

51. ה兜obeut מצוינת כי כבר נפסק כי:

"הרעיון המונח ביסוד דיני עשיית עשור ולא במשפט הוא מניעת התעשרות הנטהע על חשבון התובע".

ראח 92/815 מנהמי ובניו נגד יכלן בידור בע"מ

52. שלושה הם היסודות שהתקיימות מבסיס חובת השבה בגין עילית עשיית עשור ולא במשפט: קבלת נכס, שירות או טובת הנאה – היא התעשרות; התעשרות באה לזכה מן המזוכה; התעשרות נתקבלה על-ידי הזוכה "שלא על פי זכויות שבדין". (ראה רע"א 502/04 Buffalo Boots GMBH נ' גלי – רשות חניות נעליים, גלי שלום נח(5) 487).

53. היסודות שיש להוכיח בעילה של עשיית עשור ולא במשפט, על פי סעיף 1 לחוק, הם שלושה:

- (א) קבלת נכס, שירות או טובת הנאה אחרת על ידי הזוכה (התעשרות);
- (ב) התעשרות באה לזכה מן המזוכה או על חשבון המזוכה (קשר סיבתי);
- (ג) התעשרות הזוכה נעשתה "שלא על פי זכויות שבדין";

ברור לכל דיכפין כי הנטענת מקיימת את תנאי א' ותנאי ג' עת היא משוקת את מוצריה שלא בהתאם לתקן 34, צו הגנת הצרכן ותקן 1145 ומקבלת תמורה מהצרכן בגין- תמורה שלא מגיעה למשיבה בשל הפרות אלו. הנטענת, כמו כן, מפרה את תנאי ב', עת היא מקבלת תמורה וזאת הודות להפרה, בוטה ומ��搪מת ומכוונת להוראות הדיינים המאוזכרים לעיל.

55. ה兜obeut מצוינת כי הנטענת התעשרה שלא כדין על חשבונו הצרכן עת היא משוקת לקהלה הצרכנים את מוצריה כאשר הם מכילים רכיבים זולים וחוטאים ובגיגוד מוחלט לתקן 34, צו הגנת הצרכן ותקן 1145. הנטענת חוסכת על חשבונו חברי הקבוצה עת היא משוקת את מוצריה הכוללים רכיבים נחותים וזולים אשר לא מותאימים להוראות תקן 34, להוראות צו הגנת הצרכן ולתקן 1145.

(6) הפרת חובת ההגינות ותום הלב לפि דין החזויים

56. התובעת מצינית כי בין הנتبעת נקשר חוזה, לפיו היא מספקת לה מוצרים תמורת תשלום, ואי לכך חלה על הנتبעת חובת תום הלב לפי סעיף 12, 39 ו 61 (ב) לחוק החזויים (חלק כללי) התשל"ג-1973 אשר מטילה על הנتبעת חובת ניהול מואי'ם וכן ביצוע כל פעולה משפטית אחרת בתום לב.

57. התובעת מצינית כי הנتبעת חתנהגה שלא בתום לב, עת בחרה לשוק לה בפרט ולקהל לקוחותיה בככל מוצרים פגומים ואו מוצרים שלא עומדים בדרישות התקנות דלעיל, וכל זאת מבלי לידע כלל ובכללם את קחל הצרכנים.

58. התובעת מצינית כי הסמכות המקומית והעניןית לדון בבקשתו ובבקשה הייצוגית המצורפת אליה, נתונה לבית המשפט המחויזי בירושלים.

59. אשר על כו, מתבקש ביהמ"ש הנכבד בזמן את הנتبעת לדין ולהייב להשלם לתובעת סכום של 30 ש' ושבעים אגורות, וכן, לראות בתביעה כתובעה ייצוגית, ולהייב את הנتبעת בתשלום הוצאות התביעה בצוירוף שכ"ט עוז"ד והכל בצוירוף מע"מ.

ירושלים 21/01/2016

ניאר טנוס, עוז"ד
ב"כ התביעה.
טנוס עורכי דין – חבות עורכי דין